

Ministerens tale under samråd Retsudvalget
- Forslag til ændring af Navnelov
(Gebyr)

Regeringen og Dansk Folkeparti indgik i november 2006 en aftale om at indføre gebyr på visse ansøgninger om navneændringer.

Hensigten med aftalen og det fremlagte forslag er at dæmpe antallet af navneansøgninger, der efter den nye navnelov klart overstiger, hvad vi havde forventet. Lovforslagets høringsrunde viser da også en overvejende positiv stemning for dette.

De nyeste tal viser, at ca. 125.000 danskere har skiftet navn siden 1. april 2006, og der er ikke noget der tyder på, at antallet af ansøgninger har stabiliseret sig.

I forhold til processen kan jeg sige, at forslaget blev sendt over til Folketinget den 14. marts 07, hvorefter det af forskellige årsager først blev førstebehandlet den 13. april. Det betyder så, at processen er blevet noget tidspresset. Det har jeg nu med det fremsatte ændringsforslag taget konsekvensen af, hvor ikrafttrædelsesdatoen er udskudt og hermed også 3. behandlingen af forslaget. Jeg skal dog også her henvise til, at vi jo alle den 7. februar 2007 mødtes til en gennemgang af forslaget.

Det er meget vigtigt for mig at slå fast, at der med det fremlagte forslag ikke er tale om en materiel ændring af navnelovens indhold, og at der ikke skal herske tvivl om, at regeringen fortsat står bag de grundlæggende principper bag navneloven.

Ugifte samlevende kan fortsat ligeså vel som ægtepar tage hinandens navne. Der er ikke sket ændringer af navnelovens muligheder for at ændre navn.

Det vi gør, er at indføre et gebyr for navneændringer og i den forbindelse fritage personer, der indgår ægteskab for dette gebyr. Dette hænger sammen med, at der i denne situation traditionelt set for de fleste mennesker er tale om en begivenhed, hvor navneskift er en naturlig del. Samtidig er det enkelt og gennemskueligt at tidsfæste denne begivenhed, hvilket også gør det enkelt og gennemskueligt for borgere og myndigheder.

Jeg skal dog igen understrege, at der på ingen måde tale om en materiel forskelsbehandling. Det er de samme navne man kan skif-

te til – både nu og efter indførelsen af et gebyr. Samtidig er det da også kun lige omkring selve vielsen at man kan skifte navn gebyrfrit: både ugifte samlevende og ægtepar, der senere – altså efter en vielse – ønsker at ændre navne skal således betale 430 kr. Mon ikke også denne udgift er til at håndtere for de enkelte.

Gebyrets størrelse skal alene sikre omkostningsdækning. Med gebyret betales kun for det, det koster at behandle en ansøgning om navneændring. Kirkeministeriet vil én gang årligt sende en opgørelse over de realiserede og de forventede udgifter, der indgår ved fastsættelsen af gebyret.

I forhold til spørgsmålet om forholdet mellem gebyret og navnelovens revisionsbestemmelse vil jeg sige, at det i forbindelse med navnelovens fremsættelse tydeligt fremgik, at der kunne kigges på spørgsmålet om gebyr, hvis forudsætningerne ændrede sig undervejs. Det har hele tiden været klart, at det kunne komme på tale at regulere med et gebyr, hvis antallet af navneændringer steg i forhold til det forventede. Lovens revisionsbestemmelse

kom ind langt senere i processen – i forbindelse med debatten om navnelovens indhold. Der er ikke tvivl om, at der er tale om 2 uafhængige størrelser.

Jeg vil understrege, at der naturligvis fortsat bliver tale om en revision af navneloven i 08/09, hvor alle partier vil blive indkaldt til nogle forhåbentlig gode drøftelser om selve indholdet i navneloven.